

РЕШЕНИЕ

№ 17987

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8566** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на И. Г. Ц., с адрес в [населено място] срещу Столична община /СО/, с посочено правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Твърди се, че с влязло в сила решение № 6103/18.10.2019г., постановено по адм.д. № 3368/2019г. по описа на АССГ е отменена Заповед № РА-18-14/06.03.2019г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол, с която на основание чл.57а, ал.1, т.1 и т.2, ал.3 и ал.7 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, на Столична община, район „С.“ е наредено да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект – „Павилион, находящ се в [населено място], кв.О., [улица], Трамвайно ухо /спирка на градския транспорт/. До края на лятото на 2019г. органът по изпълнението на заповедта премахнал обекта. Сочи се, че от изпълнение на заповедта за ищцата настъпили имуществени вреди в размер на 85 300 лв., която сума се претендира за присъждане като обезщетение. Искане се и присъждане на сумата 32 918,00 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.01.2020г. до 04.09.2023г. /датата на подаване на исковата молба/, както и законната лихва до окончателното изплащане на главницата.

С молба от 03.10.2023г. ищцата уточнява, че вредите е претърпяла в качеството си на собственик на премахнатия обект и че вредите произтичат от незабавното изпълнение на отменен като незаконосъобразен административен акт – Заповед № РА-18-14/06.03.2019г. на директора на дирекция“ Общински строителен контрол“. В с.з. на 27.08.2024г. уточнява, че обектът е премахнат на неустановена дата през 2019г., тъй като 5-10 дни след залепване на съобщението за премахване на обекта, поради извършен ремонт на трамвайното ухо, е направено заграждане със строителни платна и пътят е отцепен.

Претендира се и присъждане на направените в това производство разноски и адвокатски хонорар. Ответникът – Столична община с писмен отговор оспорва предявения иск като недопустим, евентуално като неоснователен и недоказан. Позицията се на събраните по адм.д. № 3368/2019г. по описа на АССГ доказателства и на мотивите на съда в постановеното по делото решение, че И. Ц. е ползвател на посочения обект в отменената заповед. Изразено е становище, че не са налице убедителни доказателства, че ищцата е собственик на павилиона. Соча се, че СО не е надлежен ответник, тъй като фактическото премахване не е осъществено от директора на дирекция „Общински строителен контрол“ в направление „Архитектура и градоустройство“ на СО, а от Столична община – район „С.“. Твърди се, че независимо от това, че заповедта е отменена като незаконосъобразна, след като не са оспорени действията по изпълнението ѝ и не са отменени като незаконосъобразни, автоматично не следва извод, че самите действия по премахване на обекта са незаконосъобразни. Оспорва се доказателствената стойност на представен от ищцата доклад за пазарна оценка. Претендира се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и се оспорва като прекомерно по размер евентуално поискано възнаграждение за адвокат, заплатено от ищцата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за отхвърляне на исковата молба като неоснователна и недоказана.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

С влязло в сила на 07.11.2019г. съдебно решение, постановено по адм.д. № 3368/2019г. по описа на АССГ е отменена Заповед № РА-18-14/ 06.03.2019г., издадена от директора на дирекция „Общински строителен контрол“ при Столична община. В мотивите на решението е посочено, че заповедта е издадена на основание чл.57а, ал.1, т.1 и т.2, ал.3 и ал.7 от ЗУТ и че с нея е наредено на Столична община – район „С.“ да премахне незаконосъобразно поставения преместваем обект - павилион, находящ се в [населено място],[жк], [улица], район „С.“, Трамвайно уху в имот публична общинска собственост /тротоар/. Записано е също, че заповедта е издадена въз основа на констативен акт № 8/17.01.2019г. от извършена проверка на основание чл.223, ал.2 от ЗУТ, при което е установено, че в имот, публична общинска собственост в кв.1 по плана на [населено място], местност “О. - М.” с адрес [населено място], [улица], Трамвайно уху /спирка на градски транспорт/ е поставен преместваем обект - павилион /метална конструкция/ с размери 13.90 м./ 10 м. и височина от 3,60 до 3.20 метра; че за преместваемия обект липсва издадено разрешение за поставяне на преместваем обект върху имот, общинска собственост, съгласно Наредбата на Столичния общински съвет за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, и че няма писмено съгласие, както и писмен договор за наем, сключен със СО- район “С.” за заетата от преместваемия обект площ.

В хода на производството по адм.д. № 3368/2019г. са представени договор за отдаване под наем на държавен нежилищен имот, сключен на 10.03.1993г. между директора на ОП “БКС” - С. и ЕФ “И. Д.” – ресторант и тераса с обща площ от 84 кв. метра, находящ се в [населено място], [улица], трамвайно уху.; Акт за узаконяване от 08.03.1993г., издаден от ТОА “С.” на търговския обект; копие от цифровия кадастър на С. и от Удостоверение на дирекция “Софийски кадастър” на Столична община, от които е видно, че И. Г. Д. е възложител на временен търговски обект - ресторант, находящ се в район “С.”, [улица]- трамвайно уху, тъй като е представила необходимата документация за посочения обект. В мотивите на решението по адм.д. № 3368/2019г. на АССГ също е посочено, че ползвателят на обекта не е бил неизвестен на административния орган, тъй като от акта за узаконяване /представен както от жалбоподателката Ц., така и от административния орган/ и от договора за наем на недвижим имот се установява, че

ползвател на посочения обект към датата на издаване на обжалвания акт е била И. Г. Ц. Направен е извод, че заповедта е издадена с ненадлежен адресат - Столична община, район „С.“ и при съществено процесуално нарушение.

С писмо от 21.10.2024г. кметът на СО, район „С.“ е удостоверил, че след направена проверка в техническия архив на района не е установено наличието на документ, от който да е видно датата и лицето извършило премахването на обект „Павилион“, находящ се на адрес: [населено място], [улица]/трамвайно ухоспирка на градския транспорт/. Посочено е също, че район „С.“, СО не е извършвал физическото премахване на цитирания преместваем обект съгласно заповед № РА-18-14/06.03.2019г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“.

С писмо от СО, НАГ, постъпило в съда на 13.11.2024г., в отговор на искане на ищцата, е посочено, че след извършена проверка не е установено в дирекция „Общински строителен контрол“ при Направление „Архитектура и градоустройство“ – Столична община да е постъпвала административна преписка, изпратена от кмета на район „С.“.

Ищцата се позовава на представени документи по адм.д. № 3368/2019г. по описа на АССГ за установяване на правото си на собственост върху обекта, предмет на заповед № РА-18-14/06.03.2019г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“ – според които е възложител/собственик на ресторант и тераса с обща площ от 84 кв. метра. Ответникът е представил документи, касаещи процесния павилион, включително снимка на същия към момента на съставяне на констативен акт /КА/ № 8/17.01.2019г., въз основа на който е издадена отменената заповед. В КА обектът е индивидуализиран като павилион /метална конструкция/ с размери 13.90 м./ 10 м. и височина от 3,60 до 3.20 метра. Липсва описание на обекта като ресторант и тераса с обща площ от 84 кв. метра. Изложеното сочи съществена разлика в представените от страните документи относно описанието на обекта както по предназначение, архитектура и конструкция, така и по размери. В производството по адм.д. № 3368/2019г. не е допусната съдебно-техническа експертиза, а в мотивите на съдебното решение не е посочено защо съдът е приел, че депозираните от Ив.Ц. документи за собственост касаят обекта, предмет на делото. В тази връзка съдът е указал на ищцата да представи доказателства за идентичност на обекта, предмет на заповед № РА-18-14/06.03.2019г. с обекта, описан в депозираните от ищцата документи за собственост, но такива не бяха представени.

ПРАВНА СТРАНА

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне законовата отговорност следва да са налице, в условията на кумулативност, следните предпоставки: 1. отменен по надлежния ред, като незаконосъобразен административен акт или установено незаконосъобразно действие или бездействие; 2. реално причинена вреда, произтичаща от отменения по надлежния ред акт или установеното незаконосъобразно действие или бездействие; 3. пряка причинна връзка между отменения акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Отсъствието, на който и да е от елементите на фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е основание да се отхвърли исковата претенция, тъй като изискването на закона е всички законоустановени предпоставки да са налице.

Исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на XI – та глава на АПК. Искът за обезщетение се предявява срещу

юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите /чл.205, ал.1 от АПК/. Съгласно чл.205, ал.2 от АПК когато посоченият в исковата молба ответник не отговаря на изискванията на ал.1, съдът указва на ищеца срещу кого следва да насочи иска, като му дава възможност в 7-дневен срок от съобщението да отстрани нередовността или да заяви дали поддържа иска срещу първоначално посочения ответник. Тъй като исковата молба е насочена срещу юридическото лице в състава, на което е лицето /адресатът на отменената заповед/, което според ищцата е причинило вредите, за съда не възниква задължение да подпомага тази страна във връзка с пасивната легитимация.

Условие за допустимост на иска за реализиране на отговорността на държавата и общините за вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е административният акт да е отменен по съответния ред, а редът е обжалване по административен и/или съдебен ред /чл. 204, ал. 1 от АПК/. В случая заповед № РА-18-14/06.03.2019г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“ е отменена с влязло в сила съдебно решение, поради което исковете са допустими. Възражението на ответника за недопустимост на исковата молба е неоснователно.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите предпоставки на нормата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт и вредата.

Ищцата не ангажира доказателства, че обектът, предмет на заповед № РА-18-14/06.03.2019г., е премахнат, на коя дата е премахнат и от кое лице е премахнат.

С отменената заповед е предоставен срок от 20 дни за доброволно изпълнение от адресата на акта – в случая това е Столична община, район „С.“. С представените от Столична община и от ищцата писма съответно от 13.11.2024г. и от 21.10.2024г. се установи, че район „С.“, СО /адресат на отменената заповед/ не е извършвал физическото премахване на цитирания преместваем обект съгласно заповед № РА-18-14/06.03.2019г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“ и че в дирекция „Общински строителен контрол“ при Направление „Архитектура и градоустройство“ – Столична община не е постъпвала административна преписка, изпратена от кмета на район „С.“ във връзка с премахване на процесния обект.

Не се представиха и доказателства за принудително премахване на преместваемия обект по предвидения ред в Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община. Съгласно посочената наредба за принудителното премахване, за извършените разходи по премахването и за съхранението се съставя протокол от представители на районната администрация и изпълнителя, въз основа на който се издава изпълнителен лист за събиране на вземането по реда на Гражданскопроцесуалния кодекс, респ. ако обектът е бил премахнат принудително следва да е бил съставен и да съществува документ.

Разпитаният свидетел А. Т. свидетелства, че през 2017г. правил основен ремонт на процесния обект, състоящ се от смяна на подова настилка на площ от около 70-80 кв.м., направа на барплот и камина. Свидетелят Ст.Ц. също ремонтирал обекта през 2017г., като направил парно и водопровод, охранителни решетки и врати. Свидетелските показания не се подкрепят с останалите доказателства по делото. За претендираните от ищцата суми за обезщетение на извършените през 2017г. строително-монтажни работи не са представени фактури, протоколи, сметки или други документи. В съдебно заседание на 30.05.2024г. вещото лице, изпълнило допуснатите съдебно-техническа експертиза /СТЕ/ и допълнителна СТЕ посочи, че от сателитните снимки, приложени към основната СТЕ, обектът изглежда занемарен и че не се

ползва за търговски нужди, както и че е с надписи: траурни услуги и каменоделски услуги. Относно направени вътре подобрения във връзка с видяното от сателитните снимки по външен вид, изрази становище, че не се връзва много с твърдените от ищцата направени вътрешни подобрения. Във връзка с показанията, че е изградена камина експертът посочи, че се изисква коминно тяло, но от сателитните снимки до последно, преди да бъде премахнат обекта, не се установява да има такова. Предвид изложеното съдът прие, че твърдените подобрения /строително-монтажни работи/ през 2017г. не са извършени, респ. не са причинени вреди чрез увреждане/унищожаване на подобренията при премахване на обекта в резултат на изпълнение на заповедта.

Доказателства за фактическо изпълнение на отменената заповед – доброволно или принудително не се събраха. Действително към момента на изготвяне на СТЕ обектът не е установен на местонахождението му при съставяне на КА, но кога и от кое лице или орган е премахнат не се установи. Доказателствената тежест е разпределена с определения за насрочване на делото и в хода на съдебното следствие е предоставяна многократно възможност на ищцата да докаже исковата си претенция. Независимо от това и дори да се приеме, че обектът, предмет на заповед № РА-18-14/06.03.2019г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“ е идентичен с посочения обект в представените от ищцата документи, не се доказва отговорност на ответника във връзка с изпълнение на отменената заповед. Не се установи и датата на премахване на обекта. По адм.д. № 3368/2019г. по описа на АССГ не са ангажирани доказателства за премахване на обекта преди приключване на съдебното следствие, не е направено и искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта. Не бяха представени и доказателства за направено искане до съда за спиране на евентуално принудително изпълнение и след влизане на съдебното решение в сила.

При липсата на който и да е елемент от фактическия състав не може да се реализира безвиновната отговорност на Столична община, а в случая не се установява настъпила вреда в резултат на евентуално премахване /а не преместване/ на обекта и причинно следствена връзка между отменения акт и вредата. Исковата претенция за обезщетяване на настъпили имуществени вреди в размер на 85 300 лв. от изпълнение на отменената заповед, и за присъждане на сумата 32 918,00 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.01.2020г. до 04.09.2023г. /датата на подаване на исковата молба/, както и законната лихва до окончателното изплащане на главницата е неоснователна.

При този изход на спора неоснователна е претенцията на ищцата за присъждане на разноски. Но следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл.10, ал.1 и ал.4 от ЗОДОВ, във вр. с чл.24, изр. второ от Наредба за заплащането на правната помощ, съдът определя ищцата да заплати в полза на СО сума в размер на 250,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство.

Така мотивиран, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените от И. Г. Ц., с адрес в [населено място] искове срещу Столична община, с посочено правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за обезщетяване на настъпили имуществени вреди в резултат на изпълнение на заповед № РА-18-14/06.03.2019г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“, отменена с влязло в сила на 07.11.2019г. съдебно решение, постановено

по адм.д. № 3368/2019г. по описа на АССГ, в размер на 85 300 лв. и за присъждане на сумата 32 918,00 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.01.2020г. до 04.09.2023г. /датата на подаване на исковата молба/, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на главницата, като неоснователни.

ОСЪЖДА И. Г. Ц., с адрес в [населено място] да заплати на Столична община сумата 250,00 лв., разноси по делото.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок пред Върховен административен съд, считано от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: